

[Kurt Haussen.]

under trusler om, at tempoet må sættes i vejret, produktiviteten må intensiveres osv. osv. Under alle disse forskellige påskud søger man nu blandt dem, der har arbejde, at få hevet så meget ud af dem, som det overhovedet er muligt.

Det er da nogle af de realiteter, der faktisk står for at være dagligdagen for mange af dem, som har arbejde, selv om det selvfølgelig fremstilles på en helt anden måde. Det fremstilles netop sådan fra borgerligt hold, at dér har man alt for stor en dækning, helt op til 90 pct. for visses vedkommende, blandt de arbejdsløse. Mange af dem vil ikke gå på arbejde. Vi hørte fra kristeligt folkepartis ordfører, at der var nogle tendenserovre i det midtjyske område, hvor tekstilindustrien havde svært ved at få arbejdskraft. Kristeligt folkepartis ordfører konkluderede ikke noget direkte af antydningerne, men det var, ligesom det fik lov til at hænge og svæve i luften, at nu havde man altså en alt for stor dækning ved arbejdsløshed, og så gad man simpelt hen ikke tage arbejde. Jeg synes, vi må have noget meget mere klart og meget mere præcist på bordet, før man med rimelighed kan begynde at tage stilling til sådanne postulater. Jeg synes, de må underbygges i større udstrækning, end man har gjort her.

For ikke ret lang tid siden havde vi hele arbejdsløshedsloven til behandling her i folketinget, og da stillede VS nogle ændringsforslag, der gik på, at de arbejdsløse skulle have fuld dækning, at vi skulle have fjernet 26 ugers reglen, og at man skulle have mulighed for at være nydende medlem af en arbejdsløshedskasse fra det øjeblik, man blev meldt ind. Det var naturligvis nogle forslag, som folketinget kategorisk fejede til side. Men hvorfor? Fordi naturligvis, hvorfor skulle det folketing, der ensidigt har lovgivet til fordel for kapitalejerne, pludselig gå hen og begynde at efterkomme de krav, der er rejst rundt omkring på arbejdspladserne, rundt omkring på fagforeningsmøder og lignende steder? Hvorfor skulle man pludselig begynde at efterkomme de krav?

At socialdemokratiet er indstillet på, at arbejderklassen skal bringe ofre for, at kapitalismens krise kan udskydes, fik vi et meget klart indtryk af ved behandlingen af overenskomstindgrebet. At socialdemokra-

tiet er indstillet på at give kapitalen gaver, har vi set i forbindelse med de foranstaltninger, som skulle fremme beskæftigelsen. Men derimod er det indtryk ikke klart, at socialdemokratiet er indstillet på at støtte arbejderne imod de overgreb, der daglig foretages på arbejdspladserne. Socialdemokratiet synes mere at sætte sin lid til den situation, at nu vender det, som der har været givet udtryk for i den socialdemokratiske regering. Det tror vi ikke meget på, som sagt. Vi tror, det er en illusion, og det er en illusion, som man søger at få arbejderne til at tage til sig for at forhindre de aktiviteter, som er ved at vokse frem rundt omkring, i arbejdsløshedsudvalgene, i arbejdsløshedskomiteerne. Jeg kan bare henvisse til mange af de aktioner, der har været rundt omkring på forskellige arbejdspladser, på Sabroe-Ø.B., på Uniprint og andre steder. Der har netop været en voksende forståelse for, at man skulle have aktioner med et vist aktivt indhold, med et indhold, hvor arbejderne direkte var medbestemmende over, hvilke kampformer og hvilke initiativer der skulle tages.

De sociale nedskæringer, boligforliget, lønstoppet, alt sammen presser det arbejde, og vi kan kun opfordre arbejdspladserne og de arbejdsløse til at etablere det forsvar, som socialdemokratiet ikke viser sig i stand til at bidrage til. Vi er overbevist om, at der vil komme masser af den slags initiativer i den kommende tid. Netop i disse dage går der nogle arbejdsløse rundt inde på Strøget og pudser sko, og jeg gad nok vide, om de vil fortsætte med at pudse sko resten af tiden.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Både statsministeren og mit partis ordfører understregede i deres indledning, at en virkelig afgørende forudsætning for en bedre beskæftigelse var en bedre erhvervsudvikling. Hr. Hilmar Baunsgaard sagde det på den måde: vi har brug for en bedre stemning på erhvervsområderne.

Jeg vil blot i al beskedenhed prøve at markere, at vi i hvert fald på en række af erhvervsområderne forhåbentlig har startet mulighederne for en bedre stemning. Jeg tror, der er basis for en bedre stemning hos vore eksportvirksomheder ved de aktiviteter, der inden for de sidste 3 måneder er